

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо гармонізації національного податкового законодавства в частині оподаткування податком на додану вартість з правом Європейського Союзу)

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13—17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункт 14.1.139 доповнити абзацами такого змісту:

“е) особа, яка здійснює діяльність згідно з правилами дистанційного продажу товарів. До такої особи належать підприємство електронного інтерфейсу та посередник підприємства електронного інтерфейсу. Терміни “підприємство електронного інтерфейсу”, “посередник підприємства електронного інтерфейсу” вживаються у значенні, наведеному в Митному кодексі України.”;

2) пункт 14.1.191 після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“е) постачання товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, ввезених на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України, особою, визначеною підпунктом “е” підпункту 14.1.139 цього пункту, одержувачу — фізичній особі, яка придбала такі товари через електронний інтерфейс.”.

У зв'язку з цим абзаци десятий і одинадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим і дванадцятим.

2. У пункті 39¹.1 статті 39¹:

1) абзац перший після слів “крім сплати” доповнити словами “податку на додану вартість із ввезених на митну територію України товарів, що придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів, та”;

2) після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту: “Для цілей визначення податкових зобов'язань із сплати податку на додану вартість з ввезених на митну територію України товарів, що придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів, застосування валютних курсів

здійснюється відповідно до частини другої статті 31 Митного кодексу України.”.

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — десятий вважати відповідно абзацами шостим — одинадцятим.

3. Статтю 44 доповнити пунктом 44.11 такого змісту:

“44.11. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов'язаний вести облікові записи дистанційних продажів товарів, перелік яких визначений статтею 4551 Митного кодексу України.”.

4. У статті 180:

1) пункт 180.21 після слів “поштових та експрес-відправлень” доповнити словами “, крім випадків ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів”;

2) доповнити пунктом 180.23 такого змісту:

“180.23 . Особою, відповідальною за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення діяльності згідно з правилами дистанційного продажу товарів, є підприємство електронного інтерфейсу.

У разі коли підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом, то посередник, визначений таким підприємством, вважається особою, на яку також покладається обов'язок із нарахування та сплати до бюджету податку на рівні підприємства електронного інтерфейсу.”;

3) у пункті 180.3 слово і цифри “і 180.22” замінити цифрами “— 180.23”.

5. Пункт 185.1 статті 185 доповнити підпунктом “є” такого змісту:

“є) постачання товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, ввезених на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України.”.

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим.

6. У пункті 186.1 статті 186:

1) у підпункті “а” слова “і “в” замінити словами “, “в” і “г””; підпункт “б” після слова “особою” доповнити словами “(крім випадку передбаченого у підпункті “г” цього пункту)”;

2) доповнити підпунктом “г” такого змісту: “г) місце, де товари, ввезені на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України, розміщені на момент завершення перевезення (пересилання) товарів одержувачу — фізичній особі.”.

7. У пункті 191.1 статті 191:

1) підпункт 191.1.1 викласти в такій редакції:

“191.1.1. У разі ввезення на митну територію України товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі базою оподаткування є їх митна вартість (для юридичних осіб або фізичних осіб — підприємців) або сумарна фактурна вартість (для фізичних осіб), визначені відповідно до Митного кодексу України, з урахуванням мита та акцизного податку, що підлягають сплаті.

У разі ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу, базою оподаткування є сумарна фактурна вартість, визначена відповідно до Митного кодексу України.

При цьому у разі, коли підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом, база оподаткування і сума податку визначаються в іноземній валюті (євро або долар США).”;

2) у підпункті 191.1.2:

після слів “та експрес-відправленнях” доповнити словами “(крім ввезення на митну територію України товарів, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів)”;

доповнити новим абзацом такого змісту:

“Датою виникнення податкових зобов’язань у разі постачання товарів, ввезених на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України, є дата отримання коштів підприємством електронного інтерфейсу.”;

3) у підпункті 191.1.3:

після слів “та експрес-відправлень,” доповнити словами “митних деклараціях,”;

цифри і слово “236 і 374” замінити цифрами “236, 374, 3741”.

8. Підпункти 196.1.16, 196.1.17 пункту 196.1 статті 196 виключити.

9. Статтю 197 доповнити пунктами 197.29 і 197.30 такого змісту:

“197.29. Звільняються від оподаткування операції із ввезення на митну територію України товарів (крім підакцизних), які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів, на адресу для одержувача — фізичної особи.

197.30. Звільняються від оподаткування операції із ввезення на митну територію України товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 45 євро, для одного одержувача — фізичної особи в одній депеші від одного відправника — фізичної особи у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника — фізичної особи у міжнародних експрес-відправленнях.

При цьому такі товари повинні призначатись для особистих, сімейних чи інших потреб, їх характеристики, кількість та регулярність ввезення не повинні вказувати на те, що вони ввозяться для здійснення підприємницької діяльності.

У разі коли під час ввезення на митну територію України товарів для одного одержувача — фізичної особи в одній депеші від одного відправника фізичної особи у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника фізичної особи у міжнародних експрес-відправленнях їх обсяг перевищує зазначений в абзацах п’ятому — сьомому цього підпункту, положення абзаців першого і другого цього підпункту на них не поширюються.”.

10. Статтю 198 доповнити пунктом 198.61 такого змісту:

“198.61 . Особа, яка здійснює діяльність згідно з правилами дистанційного продажу товарів та має обліковий код платника податку для дистанційних продажів відповідно до Митного кодексу України, не здійснює формування податкового кредиту з податку на додану вартість на операції з дистанційного продажу товарів.”

11. Статтю 201 доповнити пунктом 201.17 такого змісту:

“201.17. Особа, яка здійснює діяльність згідно з правилами дистанційного продажу товарів та має обліковий код платника податку для дистанційних продажів відповідно до Митного кодексу України, не складає податкові накладні на операції з дистанційного продажу товарів.”

12. Статтю 203 доповнити пунктом 203.3 такого змісту:

“203.3. Положення цієї статті не застосовуються до особи — нерезидента, визначеної абзацом першим пункту 180.23 статті 180 цього Кодексу, якщо такою особою на території України здійснюється виключно постачання товарів, ввезених на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України.”

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з першого дня, року наступного за роком в якому отримано членство України в Європейському Союзі.

2. Установити, що до порядку підготовки та прийняття нормативно правових актів, що приймаються на виконання вимог цього Закону, не застосовуються вимоги Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

